

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 10Csp/143/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7522201487
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Trnečková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7522201487.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, sudkyňou Mgr. Janou Trnečkovou, v spore žalobcu Slovenský plynárenský priemysel, a.s., IČO: 35 815 256, so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Nosko & Partners s. r. o., IČO: 36 860 107, so sídlom Podjavorinskej 2, Bratislava, proti žalovanému A. M., nar. X. D. XXXX, trvale bytom Byster XXX, J. F. Q., v konaní

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 544,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 544,66 eur od 19. júna 2021 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,40 % proti žalovanému s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 3. marca 2022 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 554,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 544,66 eur od 19. júna 2021 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 10,00 eur od 31. júla 2021 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že dňa 6. augusta 2020 uzavrel v postavení dodávateľa so žalovaným v postavení odberateľa Zmluvu o združenej dodávke elektriny pre odberateľov kategórie Domácnosť (ďalej len "zmluva"), predmetom ktorej bol jeho záväzok zabezpečiť pre žalovaného združenú dodávku elektriny do odberného miesta a záväzok žalovaného uhradiť mu cenu za dodávku elektriny a cenu za služby a výkony súvisiace s touto dodávkou elektriny. Zmluvný vzťah zanikol dňa 31. mája 2021. Dňa 4. júna 2021 žalobca vystavil žalovanému vyúčtovaciu faktúru za dodávku elektriny č. XXXXXXXXXXXX, znejúcu na sumu 544,66 eur a splatnú dňa 18. júna 2021. Z dôvodu, že nedošlo k úhrade uvedenej faktúry, žalobca upomienkou zo 16. júla 2021 vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky vo výške 554,66 eur. V dôsledku vystavenia a zaslania upomienky žalobca dňa 16. júla 2021 vystavil žalovanému faktúru č. XXXXXXXXXXXX, znejúcu na sumu 10,00 eur a splatnú dňa 30. júla 2021. Žalovaný si do dňa podania žaloby svoj záväzok voči žalobcovi nesplnil.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil zmluvu, faktúru a upomienku a predložil Zmluvu o združenej dodávke elektriny pre odberateľov kategórie Domácnosť zo 6. augusta 2020, Vyúčtovaciu faktúru za dodávku elektriny č. XXXXXXXXXXXX zo 4. júna 2021 a Upomienku - dôraznú

výzvu na zaplatenie pohľadávky zo 16. júla 2021, súčasťou ktorej bola faktúra č. XXXXXXXXXXXX zo 16. júla 2021.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 22. marca 2022, žalobca v reakcii na výzvu súdu k dôvodnosti časti pohľadávky ním uplatnenej z titulu náhrady nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky a jej príslušenstva, oznámil, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Zdôraznil, že náklady za vystavenie a zaslanie upomienky nepredstavujú neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vychádzajúc z toho, že je subjektom spadajúcim pod pôsobnosť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví. Uvedené má podľa názoru žalobcu za následok, že v prípade, ak by akýkoľvek článok jeho obchodných podmienok predstavoval neprijateľnú zmluvnú podmienku a výrazne by tak znevýhodňoval postavenie spotrebiteľa, Úrad pre reguláciu sieťových odvetví by takéto obchodné podmienky neschválil. Žalobca poukázal na to, že k rovnakému záveru dospel aj Krajský súd v Košiciach, v zmysle rozhodnutia ktorého (sp. zn. 6Co/58/2019) zmluvné podmienky, ktoré odrážajú obsah regulačných ustanovení, respektíve sú určené rozhodnutím regulačného úradu, nepodliehajú súdnemu prieskumu. Žalobca preto uzavrel, že keďže obchodné podmienky spolu s cenníkom boli označeným úradom schválené, mohol si uplatniť nárok vyplývajúci z neuhradenej faktúry za dodávku plynu (pozn. súdu: zrejme mal na mysli elektriny) vo výške 544,66 eur a zároveň za vystavenie a zaslanie upomienky vo výške 10,00 eur. V prílohe podania predložil súdu vyššie uvedený rozsudok Krajského súdu v Košiciach, Cenník externých služieb a výkonov ev. č. ES2/2019 E dodávateľa elektriny Slovenský plynárenský priemysel, a.s., Bratislava, účinný od 1. septembra 2019, a Obchodné podmienky poskytovania univerzálnej služby pri dodávke elektriny pre odberateľov elektriny kategórie domácnosť s účinnosťou od 8. júla 2018.

5. Na následnú výzvu súdu k dôvodnosti vyššie vymedzenej časti žalobou uplatnenej pohľadávky s poukazom na jej vznik po zániku zmluvného vzťahu so žalovaným reagoval žalobca podaním, doručeným súdu 7. apríla 2022 a obsahovo totožným s jeho predchádzajúcim vyjadrením, nad rámec ktorého uviedol, že skutočnosť, že má právo na uplatnenie náhrady nákladov za vystavenie upomienky vyplýva z čl. IV ods. 4 a 5 a z čl. IV ods. 30 predložených obchodných podmienok.

6. Napokon, vyjadrením, doručeným súdu 29. apríla 2022, žalobca, reagujúc na výzvu súdu k spôsobu zániku zmluvného vzťahu, označil za úplne irelevantné, z akého dôvodu došlo k zániku zmluvného vzťahu, keďže žalovanému vznikol nedoplatok, ktorý bol povinný uhradiť riadne a včas, a vzhľadom na to, že tento nedoplatok za poskytnutie služby - dodávky plynu (pozn. súdu: zrejme mal na mysli elektriny) - neuhradil riadne a včas, bol vyzvaný na úhradu tohto dlhu a taktiež bol povinný znášať za toto upomínanie náklady aj napriek tomu, že zmluvný vzťah zanikol.

7. Žalovaný na žalobu a jej prílohy, ktoré mu boli, vrátane jednotlivých podaní žalobcu, postupom podľa § 167 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej v rozhodnutí len "CSP") spolu s poučením o procesných právach a povinnostiach i výzvou v zmysle § 167 ods. 2 CSP na vyjadrenie dňa 26. mája 2022 doručené do vlastných rúk, v určenej lehote ani do dňa rozhodovania súdu žiadnym spôsobom nereagoval, a teda svoje právo nevyužil a k žalobe sa nevyjadril. Žiadne prostriedky procesnej obrany v spore nepoužil.

8. Súd vec prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených stranami v súlade s § 297 písm. b) CSP, podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur. Rozsudok bol vyhlásený verejne dňa 25. júla 2022, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené postupom podľa § 219 ods. 3 CSP.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomných vyjadrení žalobcu, posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

10. Dňa 6. augusta 2020 uzatvoril žalobca ako dodávateľ so žalovaným ako odberateľom Zmluvu o združenej dodávke elektriny pre odberateľov kategórie Domácnosť (ďalej len "Zmluva") (č. I. 6 spisu), predmetom ktorej bol záväzok dodávateľa (žalobcu) zabezpečiť pre odberateľa (žalovaného) združenú dodávku elektriny do odberného miesta, EIC: XXZUSXXXXXXXXXXE, totožného s adresou

trvalého pobytu odberateľa (žalovaného), a to s predpokladaným dátumom začiatku dodávky elektriny 1. decembra 2020, ako aj záväzok odberateľa (žalovaného) uhradiť dodávateľovi (žalobcovi) cenu za dodávku elektriny a ceny za služby a výkony súvisiace s touto dodávkou elektriny, a to za podmienok stanovených Zmluvou a Obchodnými podmienkami poskytovania univerzálnej služby pri dodávke elektriny pre odberateľov elektriny kategórie domácnosť (ďalej len "Obchodné podmienky"). Z bodu 3. Zmluvy, upravujúceho Všeobecné ustanovenia Zmluvy, vyplýva, že cena za dodávku elektriny, jej štruktúra a podmienky uplatňovania cien pre odberateľa sú uvedené v platných Cenníkoch dodávateľa zverejnených na webovom sídle dodávateľa. Rovnako, ceny služieb a výkonov súvisiacich s dodávkou elektriny sú uvedené v Cenníku externých služieb a výkonov zverejnenom na webovom sídle dodávateľa. Sadzba distribúcie (sadzba dodávky) bola zmluvou dojednaná v rozsahu D4. Periodicita platieb bola dohodnutá mesačne a spôsob úhrady platieb prostredníctvom SIPO. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú (bod 3.8 Zmluvy).

V zmysle bodu 3.4, prvej vety, Zmluvy sú obsahovo neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy Obchodné podmienky, Cenníky dodávateľa a Cenník externých služieb a výkonov.

Podľa bodu 4 čl. IV (Cena a platobné podmienky) Druhej časti (Obchodné podmienky dodávateľa) dodatočne predložených Obchodných podmienok (č. I. 24-35 spisu) je dodávateľ oprávnený účtovať odberateľovi cenu za združenú dodávku elektriny pri dodržaní princípov ocenenia dodávky elektriny uvedených v Cenníku dodávateľa a Cenníku externých služieb a výkonov. Dodávateľ je oprávnený účtovať odberateľovi cenu za ďalšie služby a výkony, ktoré nie sú zahrnuté v cene za združenú dodávku elektriny, ale súvisia s dodávkou elektriny, a ktoré si odberateľ objednal alebo ich svojím konaním, nekonaním alebo omeškaním voči dodávateľovi vyvolal, a to podľa Cenníka externých služieb a výkonov.

Podľa bodu 5 naposledy označeného článku Obchodných podmienok je odberateľ povinný uhradiť dodávateľovi okrem ceny za združenú dodávku elektriny aj ďalšie platby, respektíve poplatky, ktoré nie sú zahrnuté v cene za združenú dodávku elektriny a ktoré si odberateľ objednal, alebo svojím konaním, respektíve nekonaním vyvolal vznik skutočností a potrebu uskutočnenia ďalších úkonov (služieb) zo strany dodávateľa a tieto sú spoplatňované podľa Cenníka dodávateľa, Cenníka externých služieb a výkonov a / alebo Cenníka služieb príslušných PDS.

V zmysle bodu 29 uvedeného článku Obchodných podmienok omeškanie odberateľa s úhradou preddavkovej platby alebo nedoplatku z vyúčtovacej faktúry sa považuje za nedodržanie zmluvne dohodnutých platobných podmienok, a teda za neoprávnený odber v zmysle týchto Obchodných podmienok a príslušných ustanovení zákona o energetike. Ak odberateľ neuhradí preddavkovú platbu alebo nedoplatok z vyúčtovacej faktúry za dodávku elektriny v stanovenej výške a lehote splatnosti, a ani po predchádzajúcom písomnom poučení o plánovanom prerušení distribúcie, respektíve dodávky elektriny a dodatočnej 10-dňovej lehote na úhradu, ktoré poskytol dodávateľ odberateľovi v písomnom upozornení, je dodávateľ oprávnený odstúpiť od zmluvy alebo prerušiť distribúciu, respektíve dodávku elektriny, a to na náklady odberateľa a za podmienok uvedených v týchto Obchodných podmienkach.

Bod 30 toho istého článku Obchodných podmienok uvádza, že akúkoľvek inú pohľadávku súvisiacu s dodávkou elektriny voči druhej zmluvnej strane, okrem vyúčtovacej faktúry a preddavkovej platby, je oprávnená zmluvná strana povinná uplatniť písomnou formou, pričom takto uplatnená pohľadávka bude splatná do 14 dní.

V bode 5 čl. XII (Zánik zmluvy všeobecne) Piatej časti (Zánik zmluvného vzťahu) Obchodných podmienok je uvedené, že po zániku zmluvy dodávateľ vystaví vyúčtovaciu faktúru ku dňu ukončenia odberu, respektíve odpojenia odberného miesta (tzv. faktúra ukončeného odberu), v zmysle čl. IV Obchodných podmienok, ktorú je odberateľ povinný uhradiť. V prípade ukončenia zmluvy si zmluvné strany dovtedy poskytnuté plnenia ponechajú a vysporiadajú si prípadné peňažné záväzky vyplývajúce z plnení poskytnutých podľa tejto Zmluvy.

11. Žalobca v postavení dodávateľa dňa 4. júna 2021 vystavil žalovanému vyúčtovaciu faktúru ukončeného odberu za dodávku elektriny č. XXXXXXXXXX na základe skutočného merania a Zmluvy za obdobie od 1. januára 2021 do 31. mája 2021, ktorej výsledok bol (po zohľadnení prijatých preddavkových platieb) nedoplatok vo výške 544,66 eur. Predmetná faktúra bola splatná dňa 18.

júna 2021 a jej súčasťou bolo oznámenie, že jej vystavením žalobca potvrdzuje ukončenie Zmluvy žalovaného o združenej dodávke elektriny (č. I. 7-9 spisu).

12. Žalobca predložil súdu aj duplikát listiny s označením Upomienka - dôrazná výzva na zaplatenie pohľadávky zo 16. júla 2021 (ďalej len "Upomienka"), ktorou žalobca upozornil žalovaného, že voči nemu eviduje pohľadávku vo výške 544,66 eur po lehote splatnosti, tohto upozornil, že ak ju neuhradí v lehote do 14 dní od vystavenia Upomienky, postúpi uvedenú pohľadávku na externé vymáhanie, a súčasne ho informoval, že za vystavenie a zaslanie tejto Upomienky mu účtuje náhradu nákladov vo výške 10,00 eur. Súčasťou predmetnej listiny bol i duplikát samotnej faktúry č. XXXXXXXXXXXX, vystavenej na sumu 10,00 eur dňa 16. júla 2021 a splatnej dňa 30. júla 2021 (č. I. 4-5 spisu).

13. Z dodatočne predloženého cenníka externých služieb a výkonov ev. č. ES2/2019 E, účinného od 1. septembra 2019 (č. I. 23 spisu), vyplýva, že cena za úkon označený ako náhrada nákladov za upomienku - dôrazná výzva odberateľovi na zaplatenie pohľadávky je 10,00 eur.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd právne uzatvára:

15. Podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

16. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejmé z § 150 ods. 1 CSP, podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

17. Podľa § 51 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy (ďalej len "Občiansky zákonník") účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

18. Podľa § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

19. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

20. Podľa § 26 ods. 9 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike v znení účinnom v čase uzavretia Zmluvy, t.j. do 31. decembra 2020 (ďalej len "zákon o energetike") zmluvou o združenej dodávke elektriny sa zaväzuje dodávateľ elektriny dodávať odberateľovi elektrinu vymedzenú množstvom a časovým priebehom výkonu, zabezpečiť distribúciu elektriny do odberného miesta odberateľa vrátane súvisiacich služieb a prevziať za odberateľa zodpovednosť za odchýlku a odberateľ elektriny sa zaväzuje zaplatiť dodávateľovi elektriny cenu za dodanú elektrinu a za distribúciu elektriny a súvisiace služby.

21. Podľa § 17 ods. 13 zákona o energetike ak odberateľ elektriny v domácnosti alebo odberateľ plynu v domácnosti neuhradí preddavkovú platbu alebo nedoplatok z vyúčtovacej faktúry do určeného dňa splatnosti, dodávateľ elektriny alebo dodávateľ plynu je povinný odberateľa elektriny v domácnosti alebo odberateľa plynu v domácnosti na tento stav upozorniť a určiť nový termín splatnosti záväzku, ktorý nesmie byť kratší ako 10 dní od upozornenia o neuhradení záväzku odberateľa elektriny v domácnosti alebo odberateľa plynu v domácnosti. Písomné upozornenie dodávateľa elektriny alebo dodávateľa

plynu obsahuje aj poučenie o prerušení dodávky elektriny alebo dodávky plynu, ak odberateľ elektriny v domácnosti alebo odberateľ plynu v domácnosti nesplní svoj záväzok ani v dodatočnej lehote.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

26. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa čl. 1 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia a ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohovorov, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice.

28. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

29. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení účinnom od 1. februára 2013 (ďalej len "nariadenie") výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu

30. Žalovaný, ktorému bola žaloba, vrátane všetkých jej príloh, riadne doručená, a ktorý bol súdom vyzvaný, aby sa k nej vyjadril, nepoprel žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu, a preto skutkové tvrdenia žalobcu, že so žalovaným uzavrel zmluvu o združenej dodávke elektriny, že žalovanému riadne zabezpečil združenú dodávku elektriny do odberného miesta, cenu ktorej mu vyúčtoval vyúčtovacou faktúrou vo výške 544,66 eur, ktorú mu žalovaný doposiaľ neuhradil ani len sčasti, a že ich zmluvný vzťah zanikol 31. mája 2021, považoval súd v súlade s § 151 ods. 1 CSP za nesporné.

31. Na základe vykonaného dokazovania, aj s ohľadom na vyššie uvedené, mal súd za preukázané, že 6. augusta 2020 bola medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovaným ako odberateľom uzavretá zmluva

o združenej dodávke elektriny, na základe ktorej žalobca ako dodávateľ dodával na prihlásené odberné miesto elektrinu, za dodávky ktorej ako aj za súvisiace služby a výkony sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi cenu v súlade s Cenníkom a Cenníkom externých služieb a výkonov.

32. Súd posúdil Zmluvu zo 6. augusta 2020, uzavretú medzi stranami sporu, podľa zákona o energetike, pričom dospel k záveru, že žalobca si žalobou uplatnil nárok z platne uzavretej zmluvy, ktorá medzi stranami sporu založila záväzkový vzťah spotrebiteľského charakteru. V danom prípade sa totiž zároveň jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný obsah zmluvy, jej formulárových zmluvných podmienok pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že žalobca používal vzorový text zmluvy, zmluvných podmienok vo viacerých prípadoch pri zabezpečovaní dodávok elektriny spotrebiteľom. Žalobca teda, vystupujúc v postavení dodávateľa služby (v podobe dodávania elektriny), postupoval pri uzatváraní a plnení predmetnej Zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalovaný pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo je zrejme aj z jeho označenia v Zmluve menom, priezviskom, dátumom narodenia, adresou trvalého pobytu. Z uvedených dôvodov bolo potrebné Zmluvou založený právny vzťah posúdiť aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

33. Keďže súd považoval za nesporné a listinnými dôkazmi zároveň za preukázané, že žalobca svoj zmluvný záväzok plnil, keď na základe platne vzniknutého zmluvného vzťahu s odberateľom - žalovaným, založeného Zmluvou o združenej dodávke elektriny, dodával elektrinu do Zmluvou určeného odberného miesta, ktorým bola adresa miesta trvalého pobytu žalovaného. Žalovaný ako odberateľ bol povinný za dodanú elektrinu zaplatiť žalobcovi Zmluvou, respektíve na základe Zmluvy určenú cenu a prípadne aj cenu za služby spojené s uvedenou dodávkou. Po zániku zmluvného vzťahu, ku ktorému v zmysle žalovaným nerozporovaných tvrdení žalobcu došlo dňa 31. mája 2021, vzniklo stranám v súlade s ustanovením § 457 Občianskeho zákonníka, premietnutým aj do ustanovenia bodu 5 čl. XII Obchodných podmienok, právo na vrátenie plnení, ktoré si v rámci predmetného zmluvného vzťahu poskytli. V zhode s uvedeným žalobca vystavil žalovanému súdu predloženú vyúčtovaciu faktúru za dodávky elektriny a s nimi súvisiace služby distribúcie poskytnuté v období od 1. januára 2021 do 31. mája 2021 v sume 544,66 eur. Z uvedenej faktúry je zrejme, že ňou žalobca vyúčtoval žalovanému cenu za fakticky poskytnuté dodávky elektriny a služby distribúcie. Vzhľadom na to, že žalovaný nerozporoval ani inak nespochybnil prevzatie uvedenej faktúry a rovnako ani údaje v nej obsiahnuté, považoval súd za preukázané, že žalobca žalovanému dodávky elektriny a s nimi súvisiace služby distribúcie v rozsahu vyúčtovanom predmetnou faktúrou skutočne poskytol, pričom rovnako bolo nepochybným, že vrátenie týchto, žalobcom poskytnutých, plnení zo strany žalovaného nebolo fakticky a reálne možné. Na takúto situáciu reflektoval vyššie citovaný bod 5 čl. XII Obchodných podmienok, v zmysle ktorého si zmluvné strany v prípade ukončenia zmluvy ponechajú dovtedy poskytnuté plnenia a vysporiadajú si prípadné peňažné záväzky vyplývajúce z plnení poskytnutých podľa zmluvy. Žalovaný bol preto povinný uhradiť žalobcom práve v súvislosti so zánikom ich zmluvného vzťahu vystavenú vyúčtovaciu faktúru a takýmto spôsobom si so žalobcom vysporiadať peňažné záväzky, ktoré mu vyplývali z plnení poskytnutých žalobcom v zmysle Zmluvy, teda (celkom očividne) plnení poskytnutých mu do času zániku Zmluvou založeného zmluvného vzťahu. Žalovaný však ňou vyfakturovanú cenu žalobcovi neuhradil. V tejto časti teda súd dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby, a preto jej v príslušnom rozsahu vyhovel.

34. V prípade žalobcom požadovanej náhrady nákladov za vystavenie a zaslanie Upomienky je však podľa názoru súdu situácia diametrálne odlišná. Dotknutá Upomienka bola žalobcom vystavená až dňa 16. júla 2021, teda evidentne po zániku zmluvného vzťahu so žalovaným, a preto, hoci súd nespochybnuje, že za istých okolností môže upomínanie spotrebiteľa predstavovať plnenie poskytnuté v prospech spotrebiteľa tak, ako to vyplýva zo žalobcom označeného rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 24. marca 2020, sp. zn. 6Co/58/2019, v prejednávanej veci bola táto "služba" poskytnutá spotrebiteľovi až po zániku príslušného zmluvného vzťahu (31. mája 2021), a teda v danom čase už nešlo o plnenie poskytnuté podľa Zmluvy, a preto ohľadom neho nevznikla povinnosť strán vysporiadať si z neho vyplývajúce peňažné záväzky (bod 5 čl. XII Obchodných podmienok), t.j. konkrétne povinnosť žalovaného uhradiť žalobcovi zaň vyúčtovaný poplatok. Z uvedeného dôvodu preto k vystaveniu a zaslaniu predmetnej Upomienky žalovanému došlo v posudzovanom prípade bez právneho základu a navyše, vo výlučnom záujme dodávateľa (žalobcu). V zmysle ustanovení Obchodných podmienok, z ktorých žalobca odvodzoval svoj nárok na náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie Upomienky

(bod 29 čl. IV) a ktoré sú premietnutím ustanovenia § 17 ods. 13 zákona o energetike, tvoriaceho argumentačný základ žalobcom označeného rozsudku Krajského súdu v Košiciach, totiž oprávnenie dodávateľa účtovať si náklady upomínania spotrebiteľa zodpovedá jeho zákonnej povinnosti (§17 ods. 13 zákona o energetike) upozorniť spotrebiteľa na oprávnenie prerušiť dodávky elektriny v prípade neuhradenia jeho splatných záväzkov ani v dodatočnej, v zmysle zákona dodávateľom obligatórne, poskytnutej lehote na plnenie, a o tejto možnosti ho poučiť. Je zrejmé, že upomienka, obsahujúca takéto poučenie, je službou poskytnutou (aj) v záujme a prospech spotrebiteľa. Z okolností v prejednávanej veci i samotného obsahu Upomienky však vyplýva, že spotrebiteľ ňou bol upomínaný pre neuhradenie vyúčtovacej faktúry ukončeného odberu za dodávku elektriny, a teda následok v podobe prerušenia dodávok elektriny mu v čase vystavenia Upomienky už nehrozil, čomu napokon zodpovedá aj obsah samotnej Upomienky, ktorá poučenie žalovaného v tomto zmysle ani neobsahuje. Preto pokiaľ, tak, ako to vyplýva z jazykového vyjadrenia príslušnej normy obsiahnutého v § 17 ods. 13 zákona o energetike, bolo úmyslom zákonodarcu kompenzovať dodávateľovi náklady spojené s poučovacou povinnosťou uloženou mu v prospech a v záujme spotrebiteľa stanovením povinnosti spotrebiteľa znášať tieto náklady, nemožno extenzívnym výkladom uvedeného ustanovenia v neprospech spotrebiteľa dospieť k záveru, že spotrebiteľ je povinný znášať tieto náklady aj v prípade, ak za takéto svoje peňažné plnenie neobdrží protiplnenie v podobe upozornenia na možnosť prerušenia dodávok elektriny. Vychádzajúc z uvedeného, musel potom súd dospieť k záveru, že nárok na náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie Upomienky bol v prejednávanej veci uplatnený žalobcom bez právneho základu sekundárne aj z tohto dôvodu (t.j. že nárok naň nemožno vyvodzovať z § 17 ods. 13 zákona o energetike, respektíve jemu zodpovedajúceho ustanovenia bodu 29 čl. IV Obchodných podmienok), a žalobu v časti zodpovedajúcej uplatnenému nároku na náhradu nákladov za vystavenie a zaslanie upomienky, t.j. v časti o zaplatenie 10,00 eur s príslušenstvom, zamietnuť. Len na okraj k tomu súd uvádza, že žalobca v konaní ani nepreukázal, že sa predmetná Upomienka dostala do dispozičnej sféry spotrebiteľa (žalovaného). Záverom sa žiada dodať, že vzhľadom na znenie čl. 1 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách súd neposudzoval ustanovenia Obchodných podmienok v intenciách ustanovení o neprijateľnosti podmienok.

35. Zhrnúc uvedené, považoval súd žalobu za dôvodne podanú v časti o zaplatenie istiny vo výške 544,66 eur, a preto jej v tejto časti vyhovel.

36. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný sa s plnením svojho peňažného záväzku dostal v rozsahu, v akom zodpovedá žalobou dôvodne uplatnenej pohľadávke, do omeškania, súd mu zároveň uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne z dlžnej sumy, a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti vyúčtovacej faktúry, keďže práve tento deň je prvým dňom omeškania žalovaného s jej úhradou, až do zaplatenia. Výška úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná v období splatnosti vyúčtovacej faktúry (už počnúc od 16. marca 2016) predstavovala 0,00 % ročne, úroky z omeškania preto po pripočítaní 5,00 % predstavujú 5,00 % ročne. Úroky z omeškania zo sumy 544,66 eur boli žalobcom uplatnené správne, a preto súd aj v tejto časti žalobe vyhovel.

37. Vychádzajúc z uvedeného, považoval súd žalobu za dôvodnú v časti o zaplatenie sumy 544,66 eur a úroku z meškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 544,66 eur od 19. júna 2021 do zaplatenia. Keďže v priebehu konania nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že dlžnú sumu mu žalovaný do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil, bol k tejto povinnosti zaviazaný súdom. V rozsahu prevyšujúcom prisúdený nárok bola žaloba ako nedôvodná zamietnutá.

38. Podľa § 232 ods. 2 CSP ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

39. O splatnosti prisúdenej sumy súd rozhodol podľa citovaných ustanovení § 232 ods. 2, ods. 3 CSP. Na určenie dlhšej ako zákonnej lehoty na plnenie súd žiaden dôvod nezistil.

40. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

41. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle citovaných ustanovení CSP. Žalobca sa pôvodne domáhal zaplatenia sumy v celkovej výške 554,66 eur s príslušenstvom, pričom súd mu priznal nárok na zaplatenie sumy vo výške 544,66 eur s príslušenstvom, a teda jeho úspech v konaní predstavuje 98,20 %. Úspech vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie 10,00 eur s príslušenstvom, teda v rozsahu 1,80 % bolo potrebné pričítať žalovanému. Žalobcovi tak po odpočítaní úspechu žalovaného vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 96,40 % proti žalovanému. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).